

Rozpomítaj sebi přede wšěm swjatosé mandželstwa, kotrež je stworićel sam wustajił a na kotrež je swoje žohnowanje położył. Tež je naš Knjez Jezus Khrystus mandželstwo wobtwjerdził a nas rozwučil, kajke mataj mandželskaj wulke přislušnosće jedyn přećiwo druhemu a kak staj njerozdžělnje na so zwjazanaj. Njejsće la-zowali, wón praji, zo, kotryž w spočatku čłowjeka je stworił, tón je činił, zo dyrbješe muž a žona być? Teho dla budže čłowjek nana a maćeř wopušćić a k swojej žonje so dzeržeć, a wonaj budžetaj jene ćěło. Swjate a njewomazane dyrbi teho dla tuto Bože wustajenje wot wšitkich so dzeržeć, nic jenož ze zwonkomnej česnosću, ale znutřkach we wutrobje, a štóž mandželstwo łamje abo kazy, teho budže Bóh sudzić.

Tak swjate pak hač je wustajenje mandželstwa, runje tak wysoke a wulke je tež to powołanje, kotrež mataj we nim jedyn druhemu dopjelnić. Wój dyrbitaj sebi bjez sobu pomocnikaj być nic jenož za tuto časne, ale tež za wěčne žiwjenje. Wy mužojo, tak swjaty Pawoł, Knjezowy japoštoł, praji, lubujće swoje žony, runje jako je Khrystus lubował tu gmejnu a je so sam za nju podał, zo by ju wuswječil. Wy žony,